

fra Egnen og andetsteds fra vil der rimeligvis komme mange interesserede Folk eller i hvert Fald en Del nysgerrige af den Slags, som vi ikke plejer at se ved vore Møder. Ogsaa den københavnske Presse vil sandsynligvis sende Repræsentanter. Der maa med andre Ord skaffes Referentpladser. Jægermesteren har en Gang for alle stillet sig til vor Raadighed, hvor det gælder den Slags større Arrangementer paa Festpladsen. Jeg har derfor straks villet underrette ham.“

„Jeg skal sige det til min Mand. Han ordner det saa nok, som De vil have det. — Maa jeg ikke skænke Dem en Kop Kaffe, Pastor Gaardbo?“

„Nej Tak,“ svarede Præsten uden Formaliteter.

„En Cigaret maaske?“

Hun rakte ham sit eget Guld-Etui, som laa paa Bordet.

„Nej Tak,“ gentog Præsten. „Jeg ryger ikke.“ — Og da han nu havde udrettet sit Ærinde, rejste han sig med det samme, bukkede og gik hurtigt bort.

Jytte var bleven tankefuld. Hendes agtpaagivende Blik havde lagt Mærke til det aabenlyse Behag, hvormed Fru Vilhelmine under hele Samtalen havde betragtet den smukke unge Præst. Stykke for Stykke havde hun taget hans Person op til en nærgaaende Vurdering. I sin Forlegenhed havde Jytte tilsidst ikke vidst, hvor hun skulde gøre af sine egne Øjne.

„Tænk, at Enslev kommer hertil!“ sagde Fru Bertha. „Jeg kan næsten ikke forstaa det; men det maa jo være rigtigt, naar han siger det. Hvad var det forresten, han hed, jeres ny Præst?“